

וּכְמוֹצָא מִים אֲשֶׁר לֹא יִכְזְבוּ מִמֵּינוּ.

אוי למי שמשקר ברשם הקדוש, שהרי משקר בשם העליון, ולא עוד, אלא שגורם לבאר הזאת שלא תתברך, וקוראים עליו (דברים כב) כי הוציא שם רע על בתולת ישראל. ובארו רבי שמעון בן דוקא, ובארו רבי שמעון במקומו, מי ששם עלילות דברים על אשתו הראשונה ומוציא עליה שם רע - כמו שהוציא למעלה, שכתוב כי הוציא שם רע על בתולת ישראל סתם.

והתך זה, כמו זה שאמר רבי חייא אמר רבי יוסי, בתולה ירשה שבע ברכות, שמתברכת בשבע, משום שבתולת ישראל ירשה שבע ברכות, ועל זה נקראת בת שבע.

ואשה אחרת, מי הברכות שלה? ברפת בעז ורות, כמו שנאמר (רות ד) ויאמרו כל העם אשר בשער והזקנים עדים יתן ה' את וגו'. ויודאי בתולה מתברכת בשבע, ולא אשה אחרת בסוד זה. פיון שהגיעו לשדה אחד, ראו אילנות וישבו תחיתיהם. אמר רבי אבא, הרי צחות של דברי תורה. נשב.

פתח ואמר, (ישעיה כו) והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשור והנדהים בארץ מצרים וגו'. והיה ביום ההוא, מה זה ביום ההוא? אלא אותו יום הידוע לקדוש-ברוך-הוא, כמו שנאמר (זכריה יד) והיה יום אחד הוא יודע לה'. עוד ביום ההוא, כמו שנאמר (יחזקאל לח) ביום בא גוג על אדמת ישראל.

יתקע בשופר גדול. מה לנו בו אם הוא גדול או קטן? אלא

כתיב, (ישעיה נח) והיית פגן רזה וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו.

ווי למאן דמשקר ברשימא קדישא, דהא משקר (דף רס"ו ע"ב) בשמא עלאה. ולא עוד, אלא דגרים להאי באר דלא אתברכא, וקריןן עליה (דברים כב) כי הוציא שם רע על בתולת ישראל. בתולת ישראל דייקא. ואוקמיה רבי שמעון באתריה, מאן דשוי תסקופי מלין על אנתתיה קדמיתא, ואפיק עלה שום ביש, כמה דאפיק לעילא, דכתיב כי הוציא שם רע על בתולת ישראל סתם.

ואזלא הא, פי הא דאמר רבי חייא אמר רבי יוסי, בתולה ירתא שבע ברכות, דאתברכא בשבע, בגין דבתולת ישראל ירתא שבע ברכן, ועל דא אתקרי בת שבע.

ואנתתא אחרא, מאן ברכאן דילה. ברכתא דבעז ורות, כמה דאת אמר, (רות ד) ויאמרו כל העם אשר בשער והזקנים עדים יתן יי' את וגו', דודאי בתולה בשבעה אתברכא, ולא אתתא אחרא ברזא דא. פיון דמטו בחקל חד, חמו אילנין, יתבו תחותיהו. אמר רבי אבא, הא צחותא דמלי דאורייתא. נתיב.

פתח ואמר, (ישעיה כז) והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האובדים בארץ אשור והנדהים בארץ מצרים וגו'. והיה ביום ההוא, מאן ביום ההוא. אלא ההוא יומא דאתידע לקודשא בריך הוא כמה דאת אמר (זכריה יד) והיה יום אחד הוא יודע לי'. תו, ביום ההוא, כמה דאת אמר (יחזקאל לח) ביום בא גוג על אדמת ישראל.

יתקע בשופר גדול. מה לן ביה, אי הוא רב או זעיר. אלא ההוא שופר עלאה,